

महौषधिः, स्त्री, (महौषधिः ।) दूर्वा ।
लज्जालुचुपः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ महौ-
षधानीयद्रव्यविशेषः । यथा,—

“सहदेवी तथा व्याघ्री बलाचातिबला तथा ।
शङ्खपुष्पी तथा सिंहौ अष्टमी च सुवर्चला ॥
महौषधयश्च प्रोक्तं महाज्ञाने नियोजयेत् ॥”

इति गोविन्दानन्दधृतमत्स्यपुराणवचनम् ॥
अपि च ।

“पृथ्वीपर्वी श्यामलता भङ्गराजः शतावरी ।
गुडूची सहदेवी च महौषधिगणः स्मृतः ॥”

इति शब्दचन्द्रिका ॥

अष्टौषधिश्च । (यथा, महाभारते ॥३२८॥६॥
“विश्वस्यो चापि सुशोभः चणेनैतौ चकार ह ।
विश्वस्यया महौषध्या दिव्यसन्प्रयुक्तया ॥”
सञ्जीवनी । यथा, रघौ । २२ । ६१ ।

“दृष्ट्वा विचिन्तता तेन लङ्कायां राक्षसीवृता ।
जानकीविषवल्लीभिः परीतेषु महौषधिः ॥”

“महौषधीः सञ्जीवनी लतेव ॥” इति तट्टीकायां
मल्लिनाथः ॥)

महौषधी, स्त्री, (महौषधि + डीप् ।) श्वेतकण्ट-
कारौ । ब्राह्मी । (पर्यायोऽस्या यथा,—

“ब्राह्मी कपोतवङ्गा च सोमवल्ली सरस्वती ।
मङ्गकपर्णी माङ्गकी त्वाङ्गी दिव्या महौषधी ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।)

कटुका । अतिविषा । इति राजनिर्घण्टः ॥
हिलमोचिका । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

मा ड य माने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (दिवा०-
आत्म०-सक०-अनिट् ।) -ड य मायते । इति
दुर्गादासः ॥

मा ड लि शब्दे । माने । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(डा०-आत्म०-सक०-अनिट् ।) ड लि
मिमीते । श्रुत्या धर्म्मं मिमीते यः । इति
हलायुधः ॥ इति तट्टीकायां दुर्गादासः ॥

मा ल माने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (अदा०-पर०-
सक०-अनिट् ।) ल माति भूमिं नखेन राजा ।
न मान्ति मानिनो यस्य यश्चिन्तुवनोदरे ॥”

इति हलायुधः ॥ इति दुर्गादासः ॥

मा, य (मा + जिप् ।) वारणम् । (यथा
रामायणे । १ । २ । १५ ।

“मा निषाद ! प्रतिष्ठां त्वमगमः शान्धतीः
समाः ॥”)

विकल्पः । इति मेदिनी । अययवर्गे, ४६ ॥

मा, स्त्री, (मा + जिप् । यङा, मा + क । तत्
ष्टाप् ।) लङ्गी । इति मेदिनी । मे, १ ॥
माता । (यथा, साहित्यदर्पणे । १० म ।

“मारमा सुषमा चारुचामारवधूतमा ।
मातधूर्नतमावासा सा वामा मेऽस्तु मा
रमा ॥”)

मानम् । इत्येकाक्षरकोषः शब्दरत्नावली च ॥

मा, } त्रि, (अङ्गद + द्वितीयैकवचने । “त्वा
मां } मौ द्वितीयावायाः ।” ८ । १ । २६ ।
इति मासिखस्य स्थाने विकल्पेन मादेशः ।)

मदीया कर्मता । आमाके इति भाषा ॥
असक्तच्छन्दात् द्वितीयैकवचननिष्पन्नं पदम् ।
इति आकरणम् ॥ (यथा, देवीभागवते । १ ।
५ । ६६ ।

“सिन्धोः पुत्रां रोषिता किं त्वमादौ !

कस्मादेनां प्रेक्षसे नाथहीनाम् ।

चन्तयस्ते स्वांशजातापराधो

युत्थाप्येन मोहितां मां कुरुष्व ॥”)

मांसं, स्त्री, (मन्थते इति । मनञ्जाने + “मने-
दीर्घश्च ।” उणा० ३ । ६४ । इति सः दीर्घश्च ।)

रक्तजघातुविशेषः । मांस इति भाषा ॥ स तु
गर्भस्थबालकस्याष्टमिमांसेर्भवति । इति सुख-
बोधः ॥ भागवतमते चतुर्भिमांसेर्भवति । तत्प-
र्यायः । पिशितम् २ तरसम् ३ पल्लम् ४ क्रव्यम्

५ आमिषम् ६ पलम् ७ । इत्यमरः । २ । ६ । ६३ ॥
असजम् ८ जाङ्गलम् ९ कौरम् १० । सर्वसांस-
गुणाः । वातनाशित्वम् । वृष्यत्वम् । बल्य-

त्वम् । रुच्यत्वम् । वृंहणत्वम् । देशस्थानसात्म्य-
संस्थासम्भावैर्भूयो नानारूपत्वश्च ॥ * ॥ प्रसह-

भूश्यान्पवाराजिवारिचामांसगुणाः । गुरु-
त्वम् । उष्णत्वम् । मधुरत्वम् । स्निग्धत्वम् ।

वातघ्नत्वम् । शुक्रवर्द्धनत्वश्च ॥ * ॥ विष्किर-
प्रतुदजाङ्गलमांसगुणाः । लघुत्वम् । शीतत्वम् ।

मधुरत्वम् । कषायत्वम् । नृणां हितत्वश्च ॥ * ॥
अङ्गविशेषमांसगुणाः ।

‘एकदेहेऽपि पूर्वाह्णं नृगाणां पक्षिणां परम् ।
सर्वेषां च शिरस्कन्तुहीहचर्मयक्षुद्रम् ॥

पादपुच्छान्तमस्तिष्कसुष्कक्रोडाश्च मेहनाः ।
धातवः शोणितद्याश्च गुरवः स्युर्मथोत्तरम् ॥’

प्रशस्ताप्रशस्तमांसं यथा,—
‘वयस्यं निर्विषं सद्योदतं मांसं प्रशस्यते ॥

नृत्यश्च व्याधितं व्युष्टं वृद्धं बालं विवेक्षितम् ।
अगोचरहतं व्याडुद्धितं मांसमुत्तुहेत् ॥’

अष्टविधा मांसयोर्निर्यथा । प्रसङ्गाः १ प्रसङ्ग-
भक्षणात् कुररश्चेनादयः । भूश्याः २ विल-

शायित्वात् नकुलगोप्रादयः । आनूपाः ३
खड्गमहिषवराहादयः । जलजाः ४ कुम्भीरा
दयः । जलेचराः ५ हंसवकप्रभृतयः ।

जाङ्गलाः ६ हरिणच्छागादयः । विष्किराः ७
विकीर्णचरणात् तित्तिरमयूरकुक्कुटादयः ।

प्रतुदाः ८ प्रतुदचरणात् कपोतपारावतादयः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ * ॥ अपि च ।

‘मांसं वातहरं सर्वं वृंहणं बलपुष्टित्तम् ।
प्रीणनं गुरु हृद्यश्च मधुरं रसपाकयोः ॥’ * ॥

अथ तद्भेदाः ।
‘मांसवर्गां द्विधा ज्ञेयो जाङ्गलानूपमेदतः ॥’

तत्र जाङ्गलस्य लक्षणं गुणाश्च ।
‘मांसवर्गांश्च जङ्गलां विलस्याश्च गुहाश्रयाः ।

तथा पर्णनृगा ज्ञेया विष्किराः प्रतुदा अपि ॥
प्रसङ्गा अथ च आस्या अष्टौ जाङ्गलजातयः ।

जाङ्गला मधुरा रुक्षास्तुवरा लघवस्तथा ॥
बल्यास्ते वृंहणा वृष्या दीपना दोषहारिणः ।

नृकतां भिन्निनत्वश्च गृह्यत्वाद्दिते तथा ॥

वाधिर्यमरुचिं हृदिप्रमेहसुखजान् गदान् ।
स्त्रीपदं गलगच्छन् नाशयन्त्यनिलामयान् ॥’ * ॥

अथानूपस्य लक्षणं गुणाश्च ।

‘जलेचराः जवाश्चापि कोषस्थाः पादिभक्तया ।
मत्स्या एते समाख्याताः पञ्चधानूपजातयः ॥

आनूपा मधुराः स्निग्धा गुरवो वह्निसादनाः ।
क्षिप्रालाः पिच्छलाश्चापि मांसपुष्टिप्रदा भृशम् ॥

तथाभिधन्दिनस्ते हि प्रायोऽप्यथतमाः

स्मृताः ॥’ * ॥

अथ जाङ्गलानां गणना विशिष्टा गुणाश्च ।

‘हरिणश्चकुरङ्गर्ध्वपृथक्कुशस्वराः ।

राजीवोऽपि च सुखी चैवाद्या जाङ्गल-

संज्ञकाः ॥

हरिणस्तान्त्रवर्णः स्यादेष्टः कृष्णः प्रकीर्णतः ।
कुरङ्ग ईषत्तान् स्याद्वरिणाकृतिको महान् ॥

नृथो नीलाखको लोके सरीर इति कीर्तितः ।
पृथक्चन्द्रविन्दः स्याद्वरिणात् किञ्चिद्वक्त्रकः ॥

नृकुलंहुविषाणोऽथ शम्भरो गवयो महान् ।

राजीवस्तु नृगो ज्ञेयो राजीभिः परितो वृतः ॥
यो नृगः शङ्खहीनः स्यात् स सुखीति निगद्यते ।

जङ्गलाः प्रायशः सर्वे पित्तक्षेपहराः स्मृताः ।
किञ्चिदातकराश्चापि लघवो बलवर्द्धनाः ॥’

अथ विलेशयानां गणना गुणाश्च ।

‘गोधाश्रयशुभ्रजाखुश्लक्ष्णाद्या विलेशयाः ।

विलेशया वातहरा मधुरा रसपाकयोः ।

वृंहणा बहुविष्मन्ना धीर्योष्णा अपि कीर्तिताः ॥
अथ गुहाश्रयानां गणना गुणाश्च ।

‘सिंह्याप्रतुका नृक्षतरस्तुहीपिनस्तथा ।
बभ्रुजम्बुकमार्जारा इत्याद्यास्तु गुहाश्रयाः ॥

स्थूलपुच्छो रक्तनेत्रो बहुमेदः सनाकुलः ।

गुहाश्रया वातहरा गुरुण्यमधुराश्च ते ।

स्निग्धा बल्या हिता निदं नेत्रगुह्यविका-

रिणाम् ॥’

अथ पर्णनृगाणां गणना गुणाश्च ।

‘वनौकोत्तमार्जारवृक्षमर्कटिकादयः ।

एते पर्णनृगाः प्रोक्ताः सुश्रुतादौर्महर्षिभिः ॥

स्मृताः पर्णनृगा वृष्याश्चक्षुष्याः शोषिणे

हितः ।

‘आसार्शःकाशप्रमनाः स्फटनूचपुरीषकाः ॥’

अथ विष्किराणां गणना गुणाश्च ।

‘वर्णकालाविविकिरकपिञ्जलकतित्तिराः ।

कुलिङ्गकुक्कुटाद्याश्च विष्किराः ससदाहताः ॥

विकीर्ये भक्षयन्त्येते यस्मात् तस्माद्वि विष्किराः ।

क्रपिञ्जला इति प्राज्ञैः कथिता गौरतित्तिराः ॥

विष्किरा मधुराः शीताः कषायाः कटुपाकिनः ।

बल्या वृष्याश्चिदोषघ्नाः प्रयास्ते लघवः

स्मृताः ॥’

अथ प्रतुदानां गणना गुणाश्च ।

‘कालकण्ठकहारीतकपोतप्रशपचकाः ।

सारिका खड्गरीटश्च पिकाद्याः प्रतुदाः स्मृताः ॥

प्रतुदा भक्षयन्त्येते तुल्येन प्रतुदास्ततः ।